
Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Palestra 16/10(178), 87

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

POSTANOWIENIE SĄDU NAJWYŻSZEGO — IZBA CYWILNA

z dnia 13 listopada 1970 r.

II CZ 193/70 *

Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą dochodzić zwrotu kosztów postępowania według przepisów o wynagrodzeniu adwokata, jeżeli w postępowaniu przed sądem (lub przed państwowym biurem notarialnym) są przez radcę prawnego reprezentowane, tzn. gdy radca prawny w ich imieniu w postępowaniu działa. Samo zaś złożenie przez jednostkę gospodarki uspołecznionej pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu, mającego znaczenie

umocowania do działania w jej imieniu (art. 96 k.c.), stanowi dopiero podstawę do reprezentowania mocodawcy. Dopóki jednak radca prawny nie zacznie działać w imieniu jednostki gospodarki uspołecznionej, nie można uznać, że jest ona przez radcę prawnego reprezentowana i ma z tego tytułu prawo dochodzenia zwrotu kosztów procesu w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu adwokata.

Notka. W tym samym numerze OSPIKA na str. 342—343 ukazała się krytyczna glosa Zdzisława Krzemieńskiego do powyższego postanowienia. Podobną glosę krytyczną Tadeusza Piątka do tegoż postanowienia, opublikowało „Nowe Prawo” z 1972 r. nr 7—8, str. 1237. oraz OSPIKA z 1972 r. nr 7—8, poz. 132, str. 318. Natomiast w tym samym numerze OSPIKA opublikowano pod poz. 132, str. 315—318 pozytywną glosę Władysława Bobera. Dodajmy, że Sąd Najwyższy uchwałą z dnia

30 września 1971 r. III CZP 60/71 zmodyfikował stanowisko omawianego postanowienia, gdyż ustalił, co następuje: „Przedsiębiorstwu, w imieniu którego radca prawny podpisał pozew i złożył pełnomocnictwo, (podkreślenie *Red. „Palestry”*) przysługuje wynagrodzenie za prowadzenie sprawy (...)”. Uchwała ta została opublikowana w OSNCP z 1972 r. nr 3, poz. 48, w „Palestrze” z 1972 r. nr 5, str. 72 oraz w OSPIKA z 1972 r. nr 7—8, poz. 133, str. 318.

Redakcja

* Przedruk tezy z OSPIKA z 1971 r. nr 7—8, poz. 144.

PRAŚA O ADWOKATURZE

W prasie krajowej, zwłaszcza w rozważaniach publicystycznych, wytykano nieraz niewłaściwą taktykę obrończą stosowaną przez niektórych adwokatów w czasie rozpraw sądowych. Ostatnio Autor notatki zamieszczonej w rubryce *Prawnicze 2 tygodnie* w „Gazecie Sądowej i Penitencjarnej” (nr 18 z dnia 16 września br.), na marginesie przeglądu publikacji na temat wzrastającej fali przestępstw gwałtu i głosów opinii publicznej wyrażonych w związku z tymi przestępstwami na łamach prasy w całym kraju, wyeksponował przy tej okazji kilka charakterystycznych wypowiedzi: